

TULISKINKKI

Lygosoma (Riopa) fernandi
(Engl. Fire skink)

Lajin tieteellinen nimi ei ole varma, sillä taksonomiaa kehittelevät tutkijat luokittelevat sen kuuluvaksi kahteen eri sukuun, *Lygosoma* ja *Riopa* -sukuihin. Kirjallisuudessa tapaa näitä kumpaakin, vaikka kyse on aivan samasta eläimestä. Luonnossa lajia tavataan Länsi-Afrikassa etelään aina Angolaan asti.

Tuliskinkki on suhteellisen harvinainen terraario-eläinmarkkinoilla. Tästäkin syystä siitä on hieman vaikea löytää lajikohtaista kirjallisuutta. Usein näiden liskojen hoito rinnastetaan *Eumeces*-suvun skinkkien hoitoon.

Lisko on todella kauniin värinen, pohjaväriä kiiltävä kupariruskea, kyljet ovat punaiset ja punaisen värin päällä on mustia, keltaisia ja valkoisia merkkejä. Tuliskinkin ruumis on sylinterimäinen ja hoikka, häntä on pitkä, viidellä varpaalla varustetut jalat lyhyet ja tukevat.

TERRAARIO

Tuliskinkki vaatii suuren pohjapinta-alan terraarioonsa. Jonkinlainen minimi on 100 x 50 cm kokoinen pohja. Mikäli skinkkejä asutetaan terraarioon enemmän kuin kaksi, tulee terraarion olla suurempi. Korkeutta terraari-

ossa saa olla n. 50 cm, sillä skinkit kiipeilevätkin. Varmista terraarion riittävä koko jo ostotilanteessa Faunattaren henkilökunnalta.

Skinkkikoiraat eivät tule toimeen keskenään, vaan saattavat nahistella vakavastikin toisiaan vahingoittaen. Mikäli samassa terraariossa pidetään useita koiraita, on tilannetta tarkkailtava, luotava terraarioon paljon piilopaikkoja ja tarvittaessa siirrettävä pahimmat riitapukarit omiin terraarioihinsa.

Naaraat sen sijaan ovat verrattain sopuisia, joten niitä voi yhdistellä käytettävissä olevan tilan mukaan.

Pohjamateriaalina terraariossa käytetään lannoittamatonta turvetta, hiekkaa, kaarnahaketta, pölisemättömää jyräjän kuiviketta tai näiden yhdistelmiä. Skinkki kaivautuu pohjamateriaaliin, joten 10 cm kerros pohjamateriaalia ei ole lainkaan liioiteltua.

Lisäksi terraarion pohjalle laitetaan kaarnanpaloja, juurakoita ja muita somisteita, joiden alle skinkki pääsee piiloon. Jos terraariossa on useita eläimiä, on jokaiselle luotava mahdollisuus omaan piilopaikkaan.

Skinkki kiipeilee tukevissa oksissa ja kivikoissa, joten mielikuvitusta käyttäen voi terraarioon rakentaa sille erilaisia rakennelmia kiipeilyharjoituksia

varten. Rakennelmien on ehdottomasti oltava tukevia, jotta skinkki ei vahingoita itseään romahduttamalla rakennelmia päälleen.

Aidot kasvit luovat viihtyisyyttä, nostavat terraarion ilmankosteutta ja antavat skin-kille lisäpiiloja. Kasvit eivät saa olla teräväreunaisia tai piikkikäitä. Lisko saattaa myös maistella terraarioon sijoitettuja kasveja, joten ne eivät saa olla liskolle myrkyllisiä. Silkki- ja muovikasvit ovat hyvä vaihtoehto terraarion somisteena.

Peruslämpötilaksi terraarioon riittää huoneenlämpö, mutta liskolle pitää järjestää lämmitteilyalue, jossa lämpö saa kohota 35 asteeseen. Lämmönlähteenä toimii lämpömatto, lämpökappeli tai ainakin 40 W hehku-lamppuspotti, joka suojataan siten, etteivät liskot pääse siihen itseään polttamaan.

Valaistuksesta huolehtii UVB-loisteputkivalaisin.

UVB-säde on liskoille ensiarvoisen tärkeä, sillä tämän säteen avulla ne kehittävät elimistönsään D3-vitamiinia. D3-vitamiini vaikuttaa kalsiumin imeytymiseen liskojen elimistöön vaikuttaen näin mm. luuston kasvuun, aineenvaihduntaan ja lisääntymiseen.

Sopiva valaistusaika on 12 tuntia vuorokaudessa. Yöksi lämmitys ja valaistus kytketään pois päältä.

